

[Bindslev.]

tismen historisk, ud fra indre Synspunkter, i Forstaaelse ud fra dens eget Væsen, ud fra de Forudsætninger, som Tiden maatte give. Jeg gaar ud fra, at ingen Socialdemokrat og heller ikke det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vilde vente, at man skulde kræve af Socialdemokratiet, at det skulde leve op til sine historiske Forudsætninger, saaledes som de er givet et Par Menneskealdre tilbage. Men hvis det ikke er rigtigt at forlange dette, saa er det ogsaa urigtigt at ville hævde, at Det konservative Folkeparti paa en Gang skulde være forpligtet paa sin historiske Arv, samtidig med at det skulde være forpligtet til at antage Synspunkter, som et konservativt Parti under ganske andre Vilkaar har antaget i dette Land.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Den højtærede Forsvarsminister bliver ved at paastaa, at Regeringen ikke har været bundet af den Overenskomst, som er blevet sluttet imellem Radikale og Socialdemokrater. Ministeren vil ikke kunne benægte, at der eksisterer en saadan Overenskomst, idet de Lovforslag, som foreligger, er fremgaaet af de forskellige Synspunkter hos de to Partier, som Resultat af et Forlig, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen har skrevet det i sit Blad, hvor han udtrykkelig siger: „det allerede vedtagne Forlig“. Hvis der ikke har været nogen Hindring til Stede, er det ubegribeligt, at vi under de Forhandlinger, som har fundet Sted, paa intet Tidspunkt har modtaget fra Regeringen nogen Tilkendegivelse af, paa hvilke Omraader og i hvor stor Udstrækning den kunde tænke sig Ændringer af de Lovforslag, der er forelagt, skønt vi fra vor Side har gjort alt, hvad der blev forlangt fra Regeringens Side, for at tilkendegive, hvad vort Standpunkt var. Der har overhovedet ikke i Forsvarsudvalget, hverken naar Ministeren var til Stede, eller naar han ikke var det, fundet nogen Realitetsdrøftelse Sted om de forskellige Enkeltheder. Nu siger Ministeren: Ja, men de Konservatives Forslag — det er den Sætning, vi faar stukket ud hver Gang, vi har allerede hørt den af forskellige Munde og ved forskellige Lejligheder — laa økonomisk saa himmellangt borte fra vort Standpunkt! Maa jeg da spørge Ministeren: Hvad er det for Opgaver, som Det konservative Partis Forslag stiller sig, som Mini-

steren ikke kan tiltræde? Mener Ministeren, at de Opgaver, som Regeringen selv stiller sig med Hensyn til Landets Forsvar, virkelig bliver løst med de Lovforslag, som Ministeren har fremsat? Hvis der var Uenighed med Hensyn til de forskellige Opgaver, som ligger her, hvis Ministeren vilde hævde, at Det konservative Folkepartis Forslag søgte at løse Opgaver, som det var urimeligt at løse, saa kunde jeg forstaa Ministerens Standpunkt, men da dette ikke er Tilfældet, bliver det uforstaaeligt. Det kan kun forklares paa een Maade: at Regeringens Handlekraft har været bundet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem Hr. Bindslev søgte ved en Bunke Ord at komme uden om, hvad jeg har fastslaaet her fra dette Tings Talerstol, nemlig at han i sin Bog, der er udkommet for en to-tre Maaneder siden, udnævner Provisoricaarene til Konservatismens Storhedstid. Det ærede Medlem Hr. Bindslev vil gerne bortforklare dette med, at det er en rent historisk Betragtning. Nej, der er en direkte Forbindelse mellem den Tankegang, som udnævner Provisoricaarene til Konservatismens Storhedstid, og saa den Tankegang, som for to-tre Aar siden skabe K. U.s Program.

Formanden: Jeg henstiller, at man nu indskrænker de korte Bemærkninger vedrørende det historiske til det mindst mulige. Det ærede Medlem Hr. Bindslev har Ordet for en kort Bemærkning.

Bindslev: Jeg gaar ud fra, at naar der engang skal skrives en Socialdemokratiets Historie, vil Ministeriet Staunings Periode blive udnænt til Socialdemokratiets Storhedstid. Der er vist intet urimeligt i, at naar en konservativ eller en socialdemokratisk Politiker igennem en Aarrække har staaet for Styret i et Land, vil det for det paagældende Parti være en Storhedstid. Naar det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen nu drager en Forbindelseslinie mellem K. U. og den Konservatisme, som saa stærkt og livskraftigt hævdede sig for et Par Menneskealdre siden, kan jeg kun give min Tilslutning, ikke om visse principielle Synspunkter er de samme eller ej, men min Tilslutning til og Forhaabning om, at den Livskraft, som hævdede sig i Konservatismen under Estrups Periode, blomstrende maa slaa igennem med K. U.